

Пише: Карло Жан
субота, 12 новембар 2016 19:15

Поновно освајање Мосула не представља одлучујући догађај, нити за окончање радикалног тероризма исламског порекла, нити за будући геополитички поредак региона. У овом чланку биће истражено како ће пораз Исламске државе да утиче на њене односе са ривалском терористичком организацијом – Ал Каидом – која је опрезно остала у тајности, организована у ћелије и заштићена својим ширењем у регионалне мреже, зароњеним у народ.

Поновно заузимање Мосула изазваће пораст значаја Ал Каиде. Од ње је Исламска држава настала и са њом се надмеће, не само због утицаја њихових врхушки, већ такође због усвојених стратегија и тактика. Што се тиче крајњих циљева, они су напротив идентични, као и паратеолошке референтне тачке – јединство ислама, стварање калифата, који га враћа у доба некадашње величине, и владавина шеријата у његовој најрадикалнијој верзији – вехабијској и салафистичкој. Како Ал Каида, тако и Исламска држава су сунитске, и третирају као јеретике и непријатеље шиите, и њихову предводничку државу – Иран.

Оно што радикално раздваја Исламску државу и Ал Каиду јесте време за реализацију таквог коначног циља, и стога стратегија и тактика, као и организација. За Ал Каиду, немогуће је да се уједини ислам и створи калифат докле год „отпаднички режими“ који су на власти у различитим исламским државама, успостављеним зарад интереса западних колонијалних сила, имају подршку „далеке велике Сатане“ то јест Запада. У складу са таквим концептом, приоритет имају терористички напади против САД и Европе. Припадници ове организације су убеђени да ће за краће или дуже време, бити могуће да се (западњаци, додаток преводиоца) убеде да се повуку и препусте својој

Пише: Карло Жан

субота, 12 новембар 2016 19:15

судбини тренутне исламске савезнике. Тек ће тада бити могуће да се зада завршни ударац и створи калифат који предвиђа политичка исламска теологија.

По ДАЕШ-у, директном наследнику апокалиптичне есхатологије и екстремног насиља којег примењује против сваког свог противника, укључујући такође и оне исламске ел Заркавија, треба напротив одмах успоставити на „ослобођеним“ територијама једну прото-државу, и објавити без околишања калифат, са циљем да се обезбеди један конкретан резултат, који ће да привуче добровољце из васколиког ислама, показујући непосредну изводљивост циља којег „плашљива“ Ал Каида сматра изводљивим тек у неодређеној будућности. Са својим административним капацитетима које је наследила од Ирака Садама Хусеина, Исламска држава показала би своју способност да влада и модернизује исламска друштва која су остала племенски и клановски подељена у међусобној борби за моћ и богатство. Приоритетан циљ Исламске државе, није дакле терористички напад на Запад, већ освајање територија, елиминација „блиског непријатеља“ са војним операцијама традиционалног типа, и консолидација свог престижа обезбеђивањем основних социјалних услуга.

Чинило се, да је реализација оваквог плана на дохват руке са великим победама 2014. године, у Сирији и Ираку. У обе земље, успех је био могућ захваљујући, пре свега, гоњењу сунита од стране шиита који су на власти, како у Дамаску, тако у Багдаду. Озлојађеност која се годинама нагомилавала између две верске групе, на бази нечувеног насиља Исламске државе против цивила и унутрашње опозиције, претворила је крволоке из читавог исламског света у прекаљене борце.

Пише: Карло Жан
субота, 12 новембар 2016 19:15

